

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.6241A/14.09.2026

Către: Domnului Ambrozie-Irineu Darău, Ministrul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Efectul industrial intern al contractelor de înzestrare finanțate prin programul european SAFE, atribuite la 29 mai 2026.

Stimate Domnule Ministru,

România a contractat prin programul european SAFE un pachet de echipamente militare a cărui componentă principală, în valoare de 5,7 miliarde de euro, a fost atribuită la 29 mai 2026 unui singur grup industrial. Pachetul cuprinde mașini de luptă ale infanteriei, sisteme de apărare antiaeriană, muniție, componente și nave militare, cu livrări eşalonate între 2028 și 2030. Producătorul a descris public această atribuire drept cel mai mare contract internațional din istoria recentă a companiei și a menționat implicarea a peste 200 de subcontractori.

Contractele identificate nominal includ 298 de mașini de luptă ale infanteriei și derivate, atribuite societății Rheinmetall Automecanica S.R.L. Mediaș pentru 3,337 miliarde de euro fără taxa pe valoarea adăugată, 231 de sisteme portabile de apărare antiaeriană Mistral împreună cu 934 de rachete pentru 625,591 milioane de euro, precum și mai multe loturi de elicoptere. Se adaugă proiectul unei fabrici de pulberi propulsive la Victoria, județul Brașov, în asociere cu Pirochim, cu o valoare de aproximativ 535 de milioane de euro și circa 700 de locuri de muncă.

Termenul european pentru contractele semnate de un singur stat membru expira la 30 mai 2026. Atribuirea din 29 mai s-a făcut, așadar, cu o zi înainte de acest termen. Presiunea de calendar a fost reală și a fost impusă din exterior. Consecința ei asupra structurii pieței interne rămâne însă de evaluat, iar evaluarea aparține în primul rând ministerului care răspunde de politica industrială.

Miza pentru economia românească nu este achiziția în sine. Un împrumut de 16,68 miliarde de euro, rambursabil pe 45 de ani, produce beneficiu net pentru România numai în măsura în care o parte substanțială din valoare rămâne în țară, sub formă de producție executată aici și de tehnologie efectiv transferată. Diferența dintre localizare declarativă și localizare contractuală se măsoară în clauze și în penalități, nu în comunicate.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Care este procentul contractual de localizare a producției în România pentru fiecare dintre contractele majore atribuite la 29 mai 2026? Vă rog să indicați dacă acest procent este exprimat ca valoare adăugată locală, ca pondere din prețul contractului sau prin alt indicator, și ce penalități sunt prevăzute pentru neatingerea lui.
2. Ce clauze de compensare industrială au fost negociate în cadrul acestor contracte? Există obligații de transfer de tehnologie, de licențiere pentru producție locală sau de acces al industriei românești la lanțuri de aprovizionare internaționale, și cum sunt ele cuantificate?
3. Care este lista subcontractorilor români incluși în cei peste 200 menționați public de producător? Ce valoare cumulată revine societăților cu sediul în România și ce pondere au acestea în valoarea totală a pachetului?
4. Ce rol a fost rezervat Companiei Naționale Romarm și filialelor sale în executarea acestor contracte? Care sunt capacitățile de producție care se modernizează prin aceste programe și care este graficul de investiții aferent?
5. În ce stadiu se află proiectul fabricii de pulberi propulsive de la Victoria, județul Brașov? Care este structura acționariatului societății în comun, ce sume au fost angajate până la 1 septembrie 2026, care este graficul de construcție și când se estimează prima producție?
6. Ce analiză a realizat Ministerul Economiei privind capacitatea industriei naționale de a absorbi comenzi de această amploare în intervalul 2026-2030, pe forță de muncă calificată, pe capacitate de producție și pe certificări? Care sunt principalele constrângeri identificate? Ce oportunități eventuale pentru export au fost analizate?
7. Ce mecanism de monitorizare a fost instituit pentru verificarea respectării angajamentelor de localizare pe durata executării contractelor? Cine raportează, cu ce periodicitate și către cine?
8. A fost realizată o evaluare a efectului atribuirii asupra structurii pieței interne de apărare și asupra capacității de negociere a statului la contractele viitoare? Ce măsuri are în vedere Ministerul pentru asigurarea competiției la achizițiile finanțate din următoarele tranșe SAFE?
9. Ce program de formare profesională și de calificare a forței de muncă a fost corelat cu aceste investiții industriale? Există o schemă dedicată, finanțată din fonduri publice sau europene, și câte persoane vizează?
10. Care este poziția Ministerului privind participarea societăților românești la programele europene de apărare care urmează programului SAFE, în special la instrumentul dedicat

Sebastian I. Burduja
Deputat al Partidului Național Liberal
în Parlamentul României

- industriei europene de apărare? Ce sprijin instituțional primesc întreprinderile mici și mijlocii din domeniu pentru accesarea acestor mecanisme?
11. Ce societăți românești participă la programele SAFE ale altor state europene? Vă rog furnizați lista lor, valoarea contractelor semnate și orice alte date relevante pentru opinia publică.

Solicite răspuns în scris, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL